

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1228 20 tháng 1 năm 2019

Duyên Lành

*Duyên lành tận độ người tâm huyết
Thực hiện công phu pháp pháp yên
Chuyển hóa thâm sâu tự sáng hiền
Cảm minh Trời Phật trí tâm hiền*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám 1992

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Buổi chung hợp tại nhà hàng Bolsa Bé cảm thấy sao?*
- 2) Bé đang ngồi trên phi cơ 3 giờ khuya Bé vẫn viết bài, tại sao Bé không nhân cơ hội nhắm mắt nghỉ cho khoẻ?*
- 3) Bé đang đi trong thời gian thay đổi liên liền, tâm trạng của Bé có cảm thấy thay đổi không?*
- 4) Hôm nay Bé định cứu người nữa à?*
- 5) Gia đình nhà giàu hậu quả rất lăm chuyen tại sao?*
- 6) Bé đến Philippines đã được bốn hôm, Bé nghĩ sao về người dân ở đảo này?*
- 7) Người cứng đầu khác hơn người thường chỗ nào?*

1)16-11-92

Hỏi: Buổi chung hợp tại nhà hàng Bolsa Bé cảm thấy sao?

TL: Thưa mọi người hiện diện chung vui với Bé, Bé cảm thấy Bé có cơ hội phục vụ mọi người hướng về tâm linh, khai mở một lãnh vực mới trong trí óc của mọi người, bằng sự dẫn giải trong thực hành.

Kệ:

*Chung vui hướng thượng cảm thanh hoà
Đẹp bỏ trần tâm dứt cái ta
Cảm mến thương yêu tùy ý thức
Thành tâm học hỏi tự mình qua*

2) 17-11-92

Hỏi: Bé đang ngồi trên phi cơ 3 giờ khuya Bé vẫn viết bài, tại sao Bé không nhân cơ hội nhắm mắt nghỉ cho khoẻ?

TL: Thưa đến giờ phải viết là bộ đầu của Bé cảm thấy tỉnh ra, Bé phải làm xong một việc Bé mới yên, Bé thấy Bé đang sống trong tập quán tốt. Bé ghi lại buổi tiệc chung vui trong nguyên lý trụ tan và thăng hoa giữa Bé và các bạn đạo tại Bolsa rất bất ngờ và rất vui. Tâm thức của mọi người hướng thượng quý hơn vàng bạc, tự buông bỏ được sự tranh chấp vô lý.

Kệ:

*Cộng đồng chung hợp ý cao sâu
Tương ngộ xinh tươi rất nhiệm màu
Tận dụng thời gian gieo ý đạo
Thương yêu khai triển rất nhiệm màu*

3) 18-11-92

Hỏi: Bé đang đi trong thời gian thay đổi liên liên, tâm trạng của Bé có cảm thấy thay đổi không?

TL: Thưa lúc nào tâm trạng của Bé, cũng không có không gian và thời gian, óc sáng là óc làm việc. Bé nhìn xem mọi người trên phi cơ đều mệt mỏi và ngủ yên, Bé lại học được bản chất tự nhiên và hồn nhiên của mọi người đều có. Ngược lại Bé khác hơn mọi người là Bé thức trong lúc mọi người ngủ, vẫn niệm Phật thường xuyên. Bé không cần phân biệt đường dài hay ngắn, Bé một mực hướng thượng như thường nhật, không cảm thấy mệt, nhưng cảm thấy ê đít vì ngồi lâu, trở qua trở lại là xong. Xác người cần giữ óc khỏe và thanh tịnh là cần thiết. Bé đi phi cơ Bé rất ít ngủ nhưng tim vẫn khoẻ.

Kệ:

*Chơn tu thanh tịnh tự hướng về
Vô sanh sáng óc chẳng bối bê
Quang chiếu tình đời tâm thức đạo
An vui tiến hóa chẳng còn mê*

4) 19-11-92

Hỏi: Hôm nay Bé định cứu người nữa à?

TL: Thưa Bé chỉ biết tiếp tục học hỏi vô sanh và bất diệt của phần hồn. Bé trót hứa thăm một bạn già 90 tuổi đang lâm bệnh, Bé đã đặt niềm tin nơi Trời Phật đã từng cứu được người hiền lương. Hôm nay Bé phải dấn thân làm việc này. Bé cảm thấy bộ đầu của Bé rất dồi dào trong tinh thần cứu giúp vì người này đã từng làm phước giúp những người tỵ nạn Việt Nam, trong lúc ấy Bé cũng là tỵ nạn tại Phi Luật Tân. Ôn ấy Bé không bao giờ dám quên, Bé rất quý trọng hạnh đức của người.

Kệ:

*Bé quý Bé thương kẻ cứu người
Âm thầm tận độ óc sáng tươi
Dù người qua cảnh Trời ban phước
Quý trọng thanh cao rõ ý người*

5) 20-11-92

Hỏi: Gia đình nhà giàu hậu quả rất lắm chuyện tại sao?

Đáp: Thưa tiền như nước, nước nhiều thì nó chảy mạnh theo luật nhân quả, ứ đọng hay là tràn ngập phá vỡ bờ đê. Có đến có đi tùy theo sức chứa chuyển chạy theo nguyên lý tự tan của phước đức. Lớn thuyền thì lớn sóng, nhỏ theo luật nhơn quả mà kết thúc. Nhà giàu mà biết được tu học thể thiên hành đạo thì hậu quả phần hồn sẽ được thanh nhẹ ở giờ phút lâm chung. Cõi âm sẽ có chư Tiên đón rước vui vẻ, hạnh đức được thăng hoa.

Kệ:

*Hướng thiện thân tâm sống an hòa
Dứt thế bình tâm tiến tiến xa
Tránh khổ đời nay thiết thiết tha
Thương dân thanh nhẹ tâm phân hòa*

6) 21-11-92

Hỏi: Bé đến Philippines đã được bốn hôm, Bé nghĩ sao về người dân ở đảo này?

Đáp: Bé nhận thấy người dân ở xứ này đang sống trong niềm tin đối với Chúa, bằng lòng sống trong mọi sự kích động của thời tiết thiên cơ, vẫn an vui trong nghịch cảnh, tình Trời lúc nào cũng chiều cố cho họ có cuộc sống an vui. Dân của xứ này chịu xuất ngoại tìm việc làm và học hỏi thêm. Nhiều nơi được trang hoàng như nước ngoài, áp dụng ngôn ngữ bằng Anh Văn, chạy theo đà tiến của Tây Phương, xe cộ đầy đường, tạo ô nhiễm mà không hay, đua nhau giành của Trời, tưởng lầm là Chúa ban!

Kệ:

*Phần Hồn vất vả sống không an
Khắp xứ tranh đua tự bạc bần
Mối lợi giữa người gây chấn động
Cảm vui nhưng khổ vẫn câu an*

7) 22-11-92

Hỏi: Người cứng đầu khác hơn người thường chỗ nào?

Đáp: Thưa người cứng đầu hay đa nghi và tự ái, chủ quan không chịu phục lụy bất cứ một ai, giàu tình cảm, thường bị nữ giới khuyến rũ, chịu thiệt thòi, không muốn lấn áp ai cả, học bao nhiêu hay bấy nhiêu, không chấp nhận sự bắt buộc của người khác, thích làm việc nghĩa và bị bạn bè lường gạt.

Kệ:

*Thích vui chẳng muốn tạo tâm phiền
Thích ghé đàn anh thích sống yên
Đi lại trong vòng ham tiếc của
Khó tu khó tiến khó tham thiền*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Sài Gòn, 03-01-1971

*Cách xa huynh đệ nhiều năm quá
Ước nguyện làm sao hưởng được quà
Chung hội thương tình huynh đệ giác
Tuy xa nhưng điển vẫn thanh hòa.*

*Sanh ly tử biệt phân hòa
Hồn ta vẫn sống vẫn là hồn ta
Nay đây mai đó vui hòa
Cảnh Tiên nhà Phật thật là đẹp xinh
Mở mang duyên sắc chơn tình
Quy nguyên chơn điển âm thanh diệu hòa
Chẳng còn sân hận chửi la
Chỉ lo thanh lọc điển tà quy chơn
Vượt qua trùng điệp hải sơn
Chẳng còn nguy hiểm tùy cơn chuyển hình
Âm dương trụ hóa đẹp xinh
Tình Trời cõi mở chính mình xét tu
Gắng công tu luyện thoát mù*

*Đến nơi gặp gỡ người ngu chẳng còn
Một lòng cõi mở sắc son
Chẳng còn suy luận đường mòn thế gian
Ước mong các bạn vui bàn
Gắng công cứu xét lập đàn tiến tu
Bản nay thoát khỏi thân tù
Vẫn tu vẫn tiến giao du các tầng
Chúc cho các bạn ân cần
Gắng tu gắng luyện gắng lần đến nơi
Thế gian lại đổi thay đời
Vượt qua Canh Tuất, Tân Hợi đến nơi
Chiến tranh chán ghét phân lời
Ước mong sớm diệt cuộc đời chiến tranh./.*

Lương Sĩ Hằng,

(qua thanh điển của Đức Hộ Pháp Cao Hữu Hiền.)

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Khuyết Tiến Đồng Hành

Montréal, ngày 23 tháng 6 năm 1983 (tiếp theo)

Cho nên nhiều khi chúng ta lẫn tới giai đoạn khổ hạnh, cực nhọc, chúng ta không có lý do gì than, vì chúng ta đang đúc kết trong một cái bánh xe tiến hóa! Đi tới giai đoạn đó phải chấp nhận điều đó! Thì chúng ta mới thấy rõ đúng chí chúng ta là đời đời! Qua được trường này thì qua được trường kia! Giải được khuyết này thì tiến được khuyết nọ! Thầy rõ ràng, phải chấp nhận!

Con người tu Vô Vi tại sao cứ thuyết về điên? Điên là cái gì? Các bạn thấy, lúc trước cái đầu các bạn đều có nhẹ! Ngày nay tu nhẹ rồi nghe băng, nghe lời giảng các bạn thấy rút ngay trung tim bộ đầu! Hỏi chứ lấy cái gì chứng minh cho sự rút? Có phải điên không? Mà phân giới để thấy rằng ở trên là thanh, ở dưới là trược! Nếu mà các bạn cho nó đi xuống, nghĩ về tình dục thôi, nó nghĩ chuyện hơn thua trong một trận đó! Còn nếu mà các bạn đậu lên trung tim bộ đầu rồi thì các bạn thấy, nó triền miên sống động, nói rộng vô cùng, tâm thức an nhiên tự tại! Phải điên chứ! Trong một phút khác là đến nơi rồi! Không điên làm sao đến nơi được! Mà muốn có điên thì do đâu mà có! Do sự cọ sát của trường đời thể xác, kích động và phản động! Nhiên hậu chúng ta mới chán nản nó để tìm con đường giải thoát!

Phải qua sự cọ sát mới có không? Thì tất cả những điên nước này kia kia nọ, ở thế gian này đều qua sự kích động và phản động của cọ sát mới thành tựu mà chúng ta sử dụng ngày hôm nay. Hằng ngày các bạn có điên thì chân động lực của hai luồng điên nó mạnh vô cùng mới tạo ra ánh sáng cho chúng ta sử dụng! Một chút nước chúng ta vụn ra là có thì cũng phải qua trong cái kích động và phản động nó mới xuất phát, nó mới đi lên! Thì cái hồn của chúng ta cũng vậy! Chúng ta phóng là bay tuốt lên kia! Và chúng ta sẽ bỏ cái vỏ này đi tới cái vỏ kia! Thì chúng ta tới giới thanh thì phải có cái cơ cấu của giới thanh! Mà chúng ta giáng trần ở trong trược thì chúng ta phải trụ trong cái cơ cấu trược, là thể xác hiện tại! Mà chúng ta tu, ta giải thoát, pháp luân thường chuyển huệ tâm khai rồi chúng ta đi lên! Lên rồi tôi từ cái khuyết, này đến cái khuyết kia thì không khác gì hỏa tiễn! Nó bay lên tốc độ, tới trình độ đó rồi nó mới nổ cái bùm nó bay lên cao nữa! Thì cái phản trược nó phải rút xuống và phản thanh nó phải trụ và nó đi lên mãi mãi!

Cho nên sự tiến hóa vô cùng đó, văn minh khoa học đã cho chúng ta thấy rằng hỏa tiễn bằng vật chất mà nó còn bay tuốt lên cao, lên cung trăng được! Hỏi chứ chúng ta làm sao chúng ta bay không được? Mà trước khi chưa tạo hỏa tiễn thì loài người đã có một cái óc trừu tượng nói rằng : làm sao đi lên cung trăng? Mà chính phần hồn đã từ cung trăng xuống bây giờ mới nói làm sao đi lên cung trăng? Cũng như chúng ta người Việt Nam ra đây, bây giờ làm sao về Việt Nam? Kỳ thật là chúng ta đã ở Việt Nam rồi, và muốn trở về Việt Nam nữa làm sao trở về? Cứ đòi hỏi những cái điều đó! Chúng ta mới ý thức rõ ràng Việt Nam là gì? Việt Nam cũng là kim mộc thủy hỏa thổ, mà chúng ta đang ở trong cái cơ giới tiểu thiên địa này là kim mộc thủy hỏa thổ, tại sao chúng ta rời bỏ Việt Nam? Là chúng ta mất trật tự! Rồi bây giờ chúng ta lập lại trật tự thì chúng ta đi đâu?

Lập lại trật tự trở về với tiểu thiên địa này thì chúng ta đi đâu? Muốn đi trở lại Việt Nam không khó khăn, vì chúng ta hiểu rồi, chúng ta thông suốt rồi, chúng ta không có khó khăn! Còn trước khi chúng ta muốn đi về Việt Nam mà chúng ta không có trật tự, chúng ta nghĩ về Việt Nam tôi sẽ bị này bị kia bị nọ, làm sao tôi về được! Tôi tự ngăn cản tôi làm sao tôi về được?

Rồi bây giờ các bạn tu giải thoát trở về nguồn cội thì trước kia các bạn đã từ nguồn cội xuống đây! Mà bây giờ các bạn nói chu cha tu khó quá làm sao tôi tu, thì các bạn đã tự cột chân các bạn rồi, nói giải thoát cái

gi? Phải hiểu điều này! Nhiều bạn cũng tự cột chân các bạn mà nói tôi muốn giải thoát! Mới thử thách một chút, duyên nghiệp chúng ta, chúng ta phải mang! Có người tu vô tại sao thấy này kia nọ, nhập? Không phải đâu! Vì tội của các bạn làm từ tiền kiếp, ngày nay những vong linh đã chờ sẵn để trả thù! Mà bước đúng lúc đúng thì, thì họ nhập! Để thấy trước kia, các bạn không có thiện duyên nhưng mà có ác ý thì ngày nay phải bị hành hạ tiếp tục! Mà khi các bạn chấp nhận rồi thì cái việc đó nó giải quyết! Không sao! Ý thức được tội của chính chúng ta! Ngày nay chúng ta bị hành là đúng! Cảnh thế gian này không phải cảnh hưởng thụ và không phải cảnh toàn thiện! Cảnh để xử tội chúng sanh! Chúng ta là một tội hồn chưa hoàn tất, không phải hoàn tất, các bạn đừng tưởng các bạn là hoàn tất! Bao nhiêu bằng cấp cũng chưa hoàn tất, học bao nhiêu đạo cũng chưa hoàn tất, cũng vẫn là một tội hơn tại thế! Phải cố gắng tu sửa và chấp nhận! Con người tu thành đạo phải bị sự chà đạp! Muốn thành đạo phải bị sự chà đạp! Muốn thành đạo phải chấp nhận khổ nạn mới tiến hóa được!

Cho nên lịch sử đã lưu lại cho chúng ta thấy rằng có vị nào thành đạo không khổ? Vị nào cũng khổ! Sau cái khổ mới đạt được hạnh phúc! Sau khổ mới có cái sướng đời đời, giải thoát! Thì cảnh đời chúng ta thấy, đua đòi với nhau, cất nhà cất cửa, mua xe mua cộ, dành địa vị, rớt cuộc cái ông dành địa vị ông khổ hơn hết! Cái ông đua đòi ông khổ hơn hết! Phải không? Bảo vệ thứ này, bảo vệ cái kia, bảo vệ cái nọ, rớt cục bị khổ hết! Không có chú nào tiến hóa nổi! Mà thanh thân, bình tâm khai triển, lại đi đến? Trời cho chúng ta có một nụ cười mà không biết cười! Sự thanh nhẹ là sự quân bình mà không biết xử dụng, hần học lẫn nhau, tranh chấp lẫn nhau, quên đi cái nền tảng căn bản du dương tốt đẹp của Thượng Đế đã ân ban cho chúng ta! Chúng ta là đứa con đỏ của ngài thì không có giỏi hơn Ngài được! Đang ở trong bàn tay của Ngài, Ngài nâng niu, bàn tay của Ngài ở đâu? Kim mộc thủy hỏa thổ!

Nằm ở trong cái nguyên lý đó đang nâng niu chúng ta, năm ngón tay đó đang dẫn dắt tâm thức chúng ta. Biến từ cảnh này đến cảnh kia cảnh nọ, để độ chúng ta tiến hóa! Để cho tâm thức chúng ta càng ngày càng mở, càng thông minh hơn Người cha thương con vô cùng, xây dựng cho con từ giai đoạn, từ giờ phút khắc! Chỉ có Thượng Đế thôi! Không có một ai có thể nuôi nấng chúng ta nổi! Nội hơi thở của chúng ta đang xử dụng đây là quý báu vô cùng! Đừng nói sự tri thức khai triển hằng giờ hằng phút của chúng ta! Mở đến đâu độ đến đó! Thiếu đến đâu bỏ đến đó! Cho nên con người rất hãnh diện! Rất hãnh diện được làm con người vui sướng tại thế! Lúc nào chúng ta cũng chấp nhận và chúng ta thấy vui sướng! Chúng ta đang ôm ấp Ngài trong ta, và đang vui lây với Ngài, đang ngủ chung với Ngài, đang vui cười với Ngài, đang sum họp với Ngài! Ý thức chúng ta vui vẻ, không dễ có cảnh hiện tại!

Các bạn mọi người có một gia cang, chồng vợ con, huyền diệu vô cùng! Hai vợ chồng thương yêu nhau để đưa con, hỏi ra tại sao để đưa con? Không biết! Vậy chớ ai cho? Sự cấu trúc đó ở đâu? Tại sao có cái sự sắp đặt tinh vi như vậy? Vắng con tôi không chịu được! Tại sao? Sự liên hệ mật thiết vô cùng đó! Tại sao? Tôi kêu gọi tôi hằng ngày như vậy, để cho tôi thức, để tôi thức tôi hiểu tôi còn nguồn cội, tôi còn đáng Cha Trời, tôi còn người đang ôm ấp tôi là thanh điển, không bao giờ bỏ tôi, một giây không xa tôi! Vì tôi tầm tôi, tôi thấy người xa tôi, chứ người không bao giờ xa tôi! Cha tôi trong tôi, Thượng Đế trong tôi, thương yêu tôi vô cùng! Đưa tôi qua từng giai đoạn một, khổ cùng tôi, sướng cùng tôi, vui cùng tôi, không giờ nào bỏ tôi!

Tới giờ hưng hăng của tôi đi nữa, cũng tới một giới hạn nào thức tâm! Ai giúp tôi thức tâm? Tôi giết được một người kia rồi tôi thấy rằng; khả năng tôi không giúp được tôi và không giúp được người! Ai đã đánh thức? Thượng Đế, Đấng Cha Lành đã đánh thức các bạn, đã giới hạn mức tiến của các bạn! Cho nên chúng ta không có hưng hăng được, thì chúng ta không nên làm những điều không cần thiết! Cho nên do đó người tu nó chỉ dứt khoát và hướng thiện mà thôi! Nếu người tu không dứt khoát hướng thiện thì không có giải quyết được Các bạn lỡ học văn chương nói tôi là người văn sĩ, không lý đối đãi với vợ chồng những câu gay gắt, những hành động không hay, sân si! Nhưng mà sự kềm chế đó nó còn nặng hơn sự sân si! Cho

nên các bạn bị cái màn đó nó che các bạn, các bạn trì trệ! Giận vợ không dám nói vợ! Giận con không dám nói con! Muốn bàn bạc cũng không dám bàn bạc! Thì lấy cái lễ nghĩa trí tín đè bẹp tâm thức và không khai triển nổi! (còn tiếp)

THÔNG BÁO CỦA HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ MIỀN NAM CALIFORNIA

HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ MIỀN NAM CALIFORNIA

TRỤ SỞ XÂY DỰNG VÔ VI

THÔNG BÁO

Theo nhu cầu phát triển của bạn đạo Hội quyết định thành lập Ban Phát Thanh và Internet nhằm mục đích gọi đến quý bạn đạo xa gần những thông tin mới cập nhật về mọi sinh hoạt của Hội trong hiện tại và tương lai.

Sau đây là những thành viên chính của Ban Phát Thanh và Internet:

Trưởng Ban: Trần Thị Bình Minh

Phó Ban Đài Phát Thanh: Nguyễn Hoàng Long

Phó Ban Internet: Nguyễn Nhật Hồng Đức & Châu Vũ Bảo Khanh

Kỹ Thuật: Lê Ánh Minh cùng một nhóm bạn đạo cộng tác.

Kính mong sự giúp đỡ và cộng tác của Ban Tổ Chức Đại Hội Vô Vi Quốc Tế, Tuần Báo Phát Triển Điện Năng, và các bạn đạo trên thế giới. Bên cạnh đó, Hội xin chân thành cảm ơn các bạn đã và đang phục vụ cho sự phát triển của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Hội Trưởng Võ Thanh Chí

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Nguyễn Văn Tâm (Bình Dương), sinh 1948, đã mất lúc 11g 30 trưa ngày 9-01-2019, nhằm ngày 4 tháng 12 năm Mậu Tuất, hưởng thọ 72 tuổi, tại thành phố Thủ Dầu Một, tỉnh Bình Dương, được siêu thăng tịnh Độ.

Bạn Đạo Bình Dương kính báo